

det ærede Medlems Side i den Betragtning, jeg fremførte i forrige Samling under Forhandlingerne om Toldfagen her i Thinget. Den Gang havde vi fra vor Side foreslaaet en betydelig Nedgang i en Mængde Told-satser, og de Forhøielser, vi havde foreslaaet, veiede i ingen Henseende op derimod. Jeg selv selvfølgelig bort fra de Postor, for hvilke vi foreslog at ophæve Tolden, de gaa ud af Spillet, men selv om jeg ser bort derfra, vilde de Forhøielser, vi den Gang foreslog, i ingen Henseende veie op imod de Nedsættelser, vi foreslog. Men saa gjorde jeg gjældende overfor den ærede Minister, at vi havde været nødt til at lægge den sædvanlige Beregning til Grund, fordi vi havde ingen anden; og en hvilken som helst anden Beregning, man vilde anstille, maatte bero paa et Skøn, og det kunde være usikkert, om dette Skøn var rigtigt eller ei; men tydeligt var det dog, at naar Nedsættelserne i saa høj Grad oversteg Forhøielserne, vilde det bevirke, at Forbruget vilde stige, og at det vilde give en forholdsvis større Indtægt. Thi lige saa vist som en stærk Forhøielse af en Toldsatse frembringer en Formindstelse af Forbruget, lige saa vist maa en stærk Nedsættelse af en Toldsatse frembringe en Forøgelse af Forbruget. Men det bestred den ærede Finanzminister; den Betragtning vilde han slet ikke indlade sig paa, vi havde at holde os til de Beregninger, som hidtil vare brugte, han vilde aldeles ikke gaa ind paa, at der toges saadanne Hensyn. Nu fornøier det mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds i Virkeligheden giver min Betragtning Medhold. Udenbort er det, at naar Forhøielserne skulle regnes til Gode saaledes, at de antages at ville frembringe en formindstet Indtægt, saa maa det ogsaa indrømmes, at Nedsættelser antagelig ville frembringe en forøget Indtægt. Men det er forøvrigt ikke blot det ærede Medlem, men ogsaa den ærede Minister selv, som har givet mig Medhold i Ar i, hvad han bestred saa ivrig i For, og det vil allerede ses af nærværende Lovforslag. Thi Ministeren gaar jo ikke ud fra, at det nærværende Ølforbrug vilde vedblive, han siger tværtimod: Naar vi forhøie Brændevinsstaten saa og saa meget, saa vil Forbruget gaa betydelig ned og ligeledes Ølforbruget, naar man paalægger Ølstat. Men det er jo det Samme, som jeg siger, og jeg ønsker kun, at Ministeren, naar han opstiller denne Grundsatning, skal indrømme Rigtigheden af den anvendte Sætning, at ogsaa Nedsættelse maa antages at medføre et forøget Forbrug og dermed en forøget Indtægt, men det gjør den ærede Minister ikke. Og

derjom jeg i Anledning af de Bemærkninger, der nu ere komne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) om Toldfagen, kortelig maa berøre Toldloven vedrørende Spørgsmaal, hvilket jeg ellers ikke vilde have gjort, da Toldloven jo ikke umiddelbart ligger for, saa vil jeg kun fremhæve, at Ministeren ingenlunde ved sine Beregninger paa Toldloven har holdt sig sin Grundsatning fra foregaaende Ar efterrettelig, men tværtimod paa meget væsentlige Punkter har opført Indtægtsnedgang paa Grund af Toldforhøielser. Jeg skal anføre et Par meget slaaende Exempler. Af Heste er der efter Gjennemsnittet af de sidste 5 Ar aarlig fra Ulandet indført 4000. Den ærede Minister foreslaar en Told paa 50 Kr. paa hver Hest, hvilket jo altsaa maatte give den ikke ringe Indtægt af 200,000 Kr. Ikke desto mindre antager den ærede Minister, at det ikke vil blive mere end 2,000 Kr. Han nedsætter altsaa Besøbet fra 200,000 Kr. til 2,000 Kr. Jeg siger Intet hertil, naar Ministeren virkelig mener, at Indførselen af Heste vil gaa saa meget ned, men saa skal den ærede Ministeren ogsaa tage Konsekvensen. Ligeledes foreslaar den ærede Minister en Told af 10 Kr. og 2 Kr. pr. Hund henholdsvis af Blomster og Træer, men uagtet der har været indført Hundreatusinder af Hund af Træer og 90,000 Hund — tror jeg — af Blomster om Aaret, antager den ærede Minister dog ikke, at der vil komme mere end 5,000 Kr. ind. Den ærede Minister har saaledes paa de Punkter, jeg her nævner og paa flere Punkter, som jeg ikke skal opholde Thinget med at nævne, foretaget saadan Nedsættelse efter et Skøn, og endogsaa efter et meget dristigt Skøn, thi saa for, som Ministeren antager, vil Nedgangen ikke blive, hverken paa Heste eller Blomster. Men, naar man saa kommer til det Modsatte, naar Ministeren nedsætter Petroleumstolden med over 100 pCt., tror Ministeren saa ikke, at Petroleumsindførselen af den Grund vil stige? Nei, det tror han ikke, og det tager han ikke med i Beregning. Der kunde anføres flere Exempler i den Retning, men jeg nævner kun dette for at pege paa, at, naar den ærede Minister og hans Venner ville gjøre den Grundsatning gjældende, som vi nu have hørt udtale af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, og som den ærede Minister i Gjerning har viist, at han hylder, imedens han i Ord har bestridt den, saa skal man gjøre Ret og Skjel til begge Sider, og naar man nedsætter Indtægten paa Grund af Toldforhøielse, saa skal man ogsaa indrømme, at Toldindtægten stiger, naar man indfører Toldnedsættelse. Men